

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر هوش معنوی و خودکارآمدی معلمان بر سبک های تدریس آنان با ویژگی های جمعیت شناختی مختلف در شهرستان رودبار

محل انتشار:

مجله رویکردهای نوین آموزشی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

شیمای برهانی - کارشناس ارشد آموزش بزرگسالان، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

مرضیه دهقانی - استادیار دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

پروین صمدی - دانشیار دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی تاثیر هوش معنوی و خودکارآمدی معلمان بر سبک های تدریس آنان در شهرستان رودبار است که ویژگی های جمعیت شناختی جنسیت، سابقه تدریس، رشته تحصیلی و وضعیت تاهل نیز در این تاثیر در نظر گرفته شده اند. از جامعه آماری معلمان دوره ابتدایی شهرستان رودبار به روش سرشماری کل تعداد ۲۲۳ نفر انتخاب شده اند. برای سنجش متغیرهای پژوهش از پرسشنامه سبک - تدریس گراشا (۱۹۹۶) و خودکارآمدی تدریس تسچانن- موران و وولفولک هوی (۲۰۰۱) و هوش معنوی گینگ (۲۰۰۸) استفاده شده است. بعد از جمع آوری داده ها، روش های آمار توصیفی و استنباطی (رگرسیون چندگانه و واریانس چندراجه (MANOVA)) به کار گرفته شده اند. نتایج نشان می دهد که هوش معنوی و خودکارآمدی معلمان به طور مثبت و معنادار قدرت پیش بینی و تاثیرگذاری بر سبک های تدریس معلمان دارند. هیچ یک از متغیرهای جمعیت شناختی ذکر شده نیز بر خودکارآمدی معلمان تاثیر معنی دار نداشته است. در بین معلمان با رشته تحصیلی مختلف از نظر هوش معنوی تفاوت معنی دار هست. معلمان دارای رشته تحصیلی مرتبط دارای هوش معنوی بیشتری هستند.

کلمات کلیدی:

هوش معنوی، خودکارآمدی، سبک تدریس، معلمان، دوره ابتدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1228925>

